

Jeg maa maaske, medens jeg opholder mig ved dette Punkt, gøre opmærksom paa, at der udenfor Betænkningen foreligger et Underændringsforslag, stillet af mig som Ordfører, gaaende ud paa at berigtige nogle fejle Tal, som har indsneget sig i Ændringsforslagets § 6. Underændringsforslaget gaar ud paa paa to Steder at rykke Skatteaarene „1912—13, 1913—14 og 1914—15“ et Aar frem i Overensstemmelse med, hvad jeg sagde før. Endvidere er der indløbet en Fejl, som jeg maa erkende, jeg som Ordfører oprindeligt havde overset, men som jeg siden er blevet gjort opmærksom paa. Ordene „Aktiekapitalens og“ i Paragraffens første Stykke refererer sig til den Bestemmelse om de 100,000 Kr., som fandtes i Regeringens Lovforslag, men som nu eventuelt bliver udtaget, og naar den bortfalder, skal de to nævnte Ord ogsaa bortfalde. Det er disse to formelle Punkter, det drejer sig om i Underændringsforslaget; dette indeholder ikke nogen Realitet.

I disse Bestemmelser, som er foreslaaede af de Radikale og Socialdemokraterne i Fællesskab, og som nu udgør et samlet Hele, er der nogle Punkter, hvori ogsaa Venstre er enigt. Jeg skal nævne dem. Det er Ændringsforslagets §§ 4, 5 og 6 og naturligvis § 7 — som alle er enige om — at denne Lov ikke gælder for Færøerne. Endvidere Bestemmelsen i § 1 om den 2-aarige Gyldighed og Bestemmelsen om, at Beskatningen af Aktieselskaber skal være uafhængig af Aktiekapitalens Størrelse. Men for øvrigt har Venstre en selvsendig Opfattelse af det hele Forhold, som er fremstillet i et Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 1, det Underændringsforslag, der har faaet Nr. 2; derefter følger et Underændringsforslag Nr. 3, som er stillet af et andet Mindretal. De væsentligste Bestemmelser i det først nævnte Underændringsforslag er for det første, at Grænsen for den Merindtægt, som kommer ind under Loven, sættes til 5,000 Kr., medens vi har sat den til 10,000 Kr. og Regeringen oprindeligt til 15,000 Kr. Dernæst, at Fradraget skal være 5,000 Kr., ikke som Maksimum, men over det hele; hvor meget Indtægten end stiger, synker Fradraget ikke, men er konstant. Endelig fastholder Venstre den Betragtning, som dets Ordfører gjorde sig til Talsmand for ved første Behandling, at der skal foreligge en Indtægtsstigning, som paa ganske specifik Maade har Hensyn til Krigssituationen. Man fritages for Skatten, naar man kan paa-

visse, at Merindtægten skyldes en Fortjeneste, der ikke kan antages at hidrøre fra Krigstilstanden. Hvis man altsaa f. Eks. har haft en Lotterigevinst, om hvilken man kan godtgøre, at den er ganske uafhængig af Krigstilstanden, saa bortfalder den forøgede Skat for denne Lotterigevinsts Vedkommende. Det har ikke været muligt i Udvalget at forene de to Retninger: dette Principis Tilhængere og dem, der har sagt: Naar man kommer over en vis Merindtægt, skal der i alle Tilfælde betales, og det er vel væsentligt derpaa, at Forsøget paa at komme til Enighed er strandet.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) har stillet et Underændringsforslag under Nr. 3. Det ærede Medlem har ønsket at slaa fast, at Beregningen af Merindtægten ikke skal ske paa Grundlag af Gennemsnittet af de tre forudgaaende Aar, men efter den højeste Fortjeneste, der kan konstateres i disse tre Aar, idet det ærede Medlem mener, at derefter er det dog rimeligt at ansætte Merindtægten, idet det jo ikke er udelukket, at vedkommende i de næste to Aar kunde opnaa den samme højeste Fortjeneste. Det ærede Medlem har stillet sit Forslag saaledes, at hvis det stemmes ned, tiltræder det ærede Medlem subsidiært Venstres Ændringsforslag under Nr. 2.

Jeg har dermed, saa vidt jeg kan se, gennemgaaet alle de Ændringsforslag og de Hovedbetragtninger, som Lovforslaget giver Anledning til. Jeg skal paa Sagens nuværende Standpunkt indskrænke mig til at anbefale, at man stemmer for de Ændringsforslag, hvorom Radikale og Socialdemokrater eller Venstre, Radikale og Socialdemokrater er blevet enige.

N. Neergaard: Jeg skal ligesom den ærede Ordfører fatte mig i Korthed. Jeg kan med Hensyn til hele den lange Række af Forslag, hvorom der er Enighed mellem den ærede Ordfører og det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, henholde mig til hans Motivering, og jeg kan ogsaa tiltræde de Rettelser, den ærede Ordfører vil indføre, og som han har stillet Forslag om i et Ændringsforslag udenfor Betænkningen. At komme ind paa skattepolitiske Overvejelser af principiel Natur er der jo her slet ingen Anledning til. Jeg skal nøjes med at sige, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at mit Parti i det væsentlige kan godkende Hovedtanken i den højtærede Finansministers Lovforslag, nemlig at skaffe den Indtægt, som maa blive en Følge af de ekstraordinære Udgifter, som